

RESSÒ DE LA PARAULA

Nova fraternitat

Entre totes les il·lusions que anhelem els humans, potser una de les més intenses és la de la fraternitat. És un anhel que, molt sovint, no es tradueix en un compromís per cercar-la, sigui perquè no es vol altra cosa que «ser un mateix estimat pels altres», sigui perquè es considera un somni inútil o impossible. Però de vegades també és un anhel que ha empès al compromís de treballar per tal de bastir-la. Ha arribat a ser programa ideològic, revolucionari i polític. Avui forma part de promeses d'algunes pseudorreligions.

Tanmateix, conforme hom s'endinsa en aquest compromís, tard o d'hora, ensopega amb dificultats pràcticament insuperables. Com trencar la barrera de l'egoisme individualista? Com mantenir ferm l'esforç més enllà dels fracassos? On trobar allò comú que ens lligui a tots?

Per Pasqua tot ressuscita. Volem dir que ressuscita tot el que havia mort. Així tot el que sant Pau anomenava «l'home vell», el que viu per a si mateix, ressuscita en «l'home nou», el que viu estimant. I també aquell intent de fer germanor, que acabava en frustració, ressuscita en una nova fraternitat.

Un dels detalls més engrescadors, que podem trobar en les narracions evangèliques sobre les aparicions del Ressuscitat, és la paraula «germà» o «germans» en boca de Jesucrist.

«No tingueu por. Aneu a anunciar als meus germans que vagin a Galilea. Allà em veuran.» (Mt 28,10)

«Vés a trobar els meus germans i digues-los: pujo al meu Pare, que és vostre Pare, al meu Déu, que és el vostre Déu.» (Jn 20,17)

Molt sovint apareix la paraula «germans» en les narracions de la vida de Jesús abans de la Pasqua. Però sempre referida, o bé al parentiu de sang o bé per a subratllar la novetat d'una fraternitat superior. Així, els germans en la genealogia de Jesús, els germans Pere i Andreu, Joan i Jaume, els mateixos parents de Jesús... Un nivell de germanor que cal superar: no saludar només als germans, els vertaders germans de Jesús són els qui escolten i compleixen la seva paraula, qui deixa germans rebrà cent vegades més, no convidar només als germans o parents, fins i tot els germans de la pròpia família poden traïr... En canvi, tots els deïxebles són germans...

—El món nou que neix de la Resurrecció de Jesucrist és vertaderament «nou». Diu l'Apocalipsi: «Les coses d'abans han passat. I el qui seu al tron va afirmar: Jo faig que tot sigui nou.» (Ap 21,5)

—Així, en el món nou, en la nova humanitat, que neix per als qui han mort i han ressuscitat amb Crist, hi ha una nova fraternitat.

—Un cop morts els obstacles, sorgeixen nous vincles, nous lligams, un nou amor que fa possible una nova fraternitat.

Les paraules de Jesucrist ressuscitat «els meus germans» ens honoren amb una glòria insospitada: no només som elevats a la seva família i li podem dir a Ell «germà nostre», sinó que entre nosaltres, a la nostra història, comença a ser realitat un somni.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

El Sant Pare a Terra Santa

La visita d'un Sant Pare a la terra de Jesús sempre té una especial significació per a tota l'Església. Pau VI i Joan Pau II hi varen fer pelegrinatges, i Benet XVI visita aquests dies Jordània, Israel i els territoris palestins. Ell mateix va anunciar aquest viatge en les paraules pronunciades a l'hora de resar l'àngelus el dia 8 de març passat: «Del 8 al 15 de maig faré un pelegrinatge a Terra Santa per demanar al Senyor, visitant els llocs santificats pel seu passatge en aquest món, el do preciós de la unitat i de la pau per a l'Orient Mitjà i per a tota la humanitat. Des d'ara compto amb el recolzament espiritual de tots vosaltres, a fi que Déu m'acompanyi i ompli amb la seva gràcia totes les persones que trobaré en els meus passos». Foto: Joan Pau II resant a la Gruta de la Nativitat, a Betlem, el 22 de març de l'any 2000.

GLOSSA

Cercar camins per testimoniar

En unes jornades de pastoral per a educadors tractaven el tema de la fe i la cultura, tot cercant camins transitables d'aproximació. Es constata: «[...] des de l'atenció a la realitat que ens envolta, cada cop més necessitem de nous codis, canals i sensibilitats. Cada cop més se'ns demana estar atents als signes dels temps, als tarannàs de les noves generacions. Volem continuar acompanyant-les, els volem continuar manifestant l'amor de Déu encarnat en Jesús i caminar al seu costat en l'etapa juvenil. Provocar la possibilitat de fer experiència religiosa. Oferir espai per acollir la irrupció de Déu en la seva vida.

»Jesús, ho diu a l'Evangeli, sap utilitzar el llenguatge, les narracions assequibles, els gestos eficaços, l'acció frapant, els esdeveniments de la vida ordinària i els inesperats, els silencis eloqüents... En Jesús reconeixem les millors actituds davant la novetat: la capacitat de risc, la joia de la descoberta, el gaudi de la bellesa, el sentit de la festa, la capacitat de compromís, de compassió assumida...»

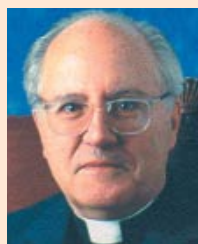
Aquestes constatacions afecten a tots els qui pretenen educar des d'una perspectiva evangèlica. Mirar amb atenció la realitat cultural que vivim, ens ha de facilitar l'acostament a les seves propostes i reptes i permetre el

diàleg des de la proximitat. Ens ha d'il·luminar a l'hora de formular respostes, posicionaments... a la llum de l'Evangeli. Tot allò que escoltem, veiem, sentim i ens commociona, ha de facilitar que el dir i fer de Jesús pugui ser anunciat des dels terrats i les teulades, des de la catequesi i des de la colla, des de la tertúlia i el xat, al web i per e-mail, a la xarxa virtual i a la xarxa real nostra de cada dia... Hem de sentir-nos atrapats per l'entusiasme que genera Jesucrist. Un entusiasme fet de reconeixement mutu, d'alegria per la missió compartida, de la consciència que hi ha un horitzó per a la Bona Notícia.

I després endinsar-nos sense por, actitud ben evangèlica, en la nostra societat. Fer amb humilitat i senzillesa tota l'aportació possible al diàleg cultural, aquest espai on tots els pensaments es troben. «La gent s'aplegà i van quedar desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua» (Ac 2,6). Aportar espiritualitat, valors de l'Evangeli, tot el que ajudi a donar profunditat i gruix a l'existència humana i provocar la descoberta de la presència de Déu bategant ben viva o si més no una aproximació al misteri de la seva presència. La llavor cau a terra i l'Esperit actua.

Enric Puig Jofra, SJ

Noces d'or i de plata sacerdotals

Aquest any celebra les seves noces d'or sacerdotals Mons. Jaume Traserra, bisbe de Solsona (en la foto), que fou sacerdot de la diòcesi de Barcelona. Fou ordenat bisbe auxiliar de Barcelona l'any 1993 i regeix la diòcesi de Solsona des de l'any 2001. També celebra les seves noces de plata sacerdotals el bisbe de Terrassa, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, ordenat bisbe auxiliar de Barcelona l'any 2001. A tots dos, la nostra felicitació i un «per molts anys».

DIUMENGE IV DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 4,8-12)

En aquells dies, Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: «Magistrats i notables del poble, si avui ens demaneu compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu saber qui l'ha posat bo, sapigheu, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home el teniu davant vostre pel poder del nom de Jesucrist, el Natzarè. Vosaltres el va clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts. Ell és "la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici". La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos».

▶ Salm responsorial (117)

R. *La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. / Més val emparar-se en el Senyor, / que posar confiança en els homes. / Més val emparar-se en el Senyor, / que fiar-se dels poderosos. R.

Gràcies, perquè vós m'heu escoltat / i heu vingut a salvar-me. / La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / Vós sou el meu Déu, us dono gràcies, / us exalço, Déu meu! / Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. R.

Sant Pau diu d'ell mateix que «va ser endut fins al tercer cel i va sentir-hi paraules inefables que als humans no és permès de repetir» (2Co 12,1-4). (Quadre de Kulmbach. Galleria degli Uffizi, Florència)

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 3,1-2)

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que, quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 10,11-18)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Jo sóc el bon pastor. El bon pastor dóna la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. És que ell només treballa pel jornal, i tant se li'n dóna de les ovelles. Llavors el llop les destrossa o les dispersa. Jo sóc el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo reconec les meves ovelles, i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles.

Encara tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meua veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb un sol pastor. El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren. Sóc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la. Aquesta és la missió que he rebut del Pare».

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 4,8-12)

En aquellos días, Pedro, lleno del Espíritu Santo, dijo: «Jefes del pueblo y ancianos: Porque le hemos hecho un favor a un enfermo, nos interrogáis hoy para averiguar qué poder ha curado a ese hombre; pues, quede bien claro a todos vosotros y a todo Israel que ha sido el nombre de Jesucristo Nazareno, a quien vosotros crucificasteis y a quien Dios resucitó de entre los muertos; por su nombre, se presenta éste sano ante vosotros. Jesús es la piedra que desechasteis vosotros, los arquitectos, y que se ha convertido en piedra angular; ningún otro puede salvar; bajo el cielo, no se nos ha dado otro nombre que pueda salvarnos.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los hombres, / mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los jefes. R.

Te doy gracias porque me escuchaste / y fuiste mi salvación. / La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Bendito el que viene en nombre del Señor, / os bendecimos desde la casa del Señor. / Tú eres mi Dios, te doy gracias; / Dios mío, yo te ensalzo. / Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

(1Jn 3,1-2)

Queridos hermanos: Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no le conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando él se manifieste, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 10,11-18)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Yo soy el buen Pastor. El buen pastor da la vida por las ovejas; el asalariado, que no es pastor ni dueño de las ovejas, ve venir el lobo, abandona las ovejas y huye; y el lobo hace estragos y las dispersa; y es que a un asalariado no le importan las ovejas.

Yo soy el buen Pastor, que conozco a las mías, y las mías me conocen, igual que al Padre me conoce, y yo conozco al Padre; yo doy mi vida por las ovejas. Tengo, además, otras ovejas que no son de este redil; también a éstas las tengo que traer, y escucharán mi voz, y habrá un solo rebaño, un solo Pastor. Por esto me ama el Padre, porque yo entrego mi vida para poder recuperarla. Nadie me la quita, sino que yo la entrego libremente. Tengo poder para entregarla y tengo poder para recuperarla: este mandato he recibido de mi Padre.»

COMENTARI

Accés al Crist ressuscitat. La clau del servei

La vida de fe viscuda en comunitat i l'acolliment de la Paraula ens obren la porta a la trobada personal amb Crist ressuscitat com a únic i irrepetible. Però encara podem afegir quelcom més important: Jesucrist no és solament la clau de la porta, sinó *la mateixa porta*.

Actualment hi ha molta gent que diu que té la clau del sentit de la vida. D'una manera ben plantejada estèticament i subtil ideològicament, ens ofereixen una manera de viure feliç, edificada en el diner, el poder i el prestigi. Hem d'acceptar

que per viure necessitem diners, capacitats i una acceptació social, però de cap manera com un absolut i al preu que sigui, passant per damunt dels altres.

Jesús de Natzaret ens ofereix una alternativa total a l'esquema capitalista salvatge en què vivim. Ho exposa amb una gran bellesa mitjançant la paràbola del Bon Pastor. Es tracta de *conèixer* els altres i les seves necessitats. En segon lloc, de *donar-se a conèixer* com un deixeble del Crist i servidor de tothom, especialment dels pobres i els exclosos de la terra. Finalment,

donar-se, no a temps parcial sinó *arriscant la pròpia vida*.

Aquestes dues propostes entren en conflicte al nostre temps, de la mateixa manera com van resultar conflictives llavors. Tanmateix, quan hem provat el resultat de viure la vida com un servei, ens adonem que els altres hi guanyen, però que nosaltres mateixos encara hi guanyem més. La raó és ben senzilla, perquè, com ja he afirmat altres vegades, de diners se'n té més com més se'n guarda, però d'amor se'n té més com més se'n dóna.

Ramon Prat i Pons

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): Ac 11,1-18 / Sl 41 / Jn 10,1-10
- **dimarts:** Ac 11,19-26 / Sl 86 / Jn 10,22-30
- **dimecres:** Ac 12,24-13,5a / Sl 66 / Jn 12,44-50
- **dijous:** Ac 13,13-25 / Sl 88 / Jn 13,16-20
- **divendres:** Ac 13,26-33 / Sl 2 / Jn 14,1-6
- **dissabte:** Ac 13,44-52 / Sl 97 / Jn 14,7-14
- **diumenge** vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.): Ac 9,26-31 / Sl 21 / 1Jn 3,18-24 / Jn 15,1-8.

CENT ANYS DE LA SETMANA TRÀGICA

L'anticlericalisme dels revolucionaris

S'ha de posar en relleu, a propòsit del fort anticlericalisme del moviment revolucionari desenvolupat durant la Setmana Tràgica (a semblança, també, dels estralls succeïts a partir de la revolta de juliol de 1936), que alguns estudiosos dels moviments socials hi han vist una mena d'actitud instintiva de les masses populars en contra de les institucions eclesials; una actitud forment marcada pel desig obstinat d'abolir, sistemàticament i per sempre, els signes de presència sagrada, especialment catòlics, els quals eren esguardats pels dirigents i capitosts dels escamots revolucionaris com a quelcom obsolet que frenava el progrés i la modernitat.

Altres historiadors pensen, contràriament, que es tracta d'una violència instrumental ordenada, més aviat, a resoldre situacions i problemes concrets de la vida quotidiana. Tanmateix, alguns dels eclesiàstics que llavors en sofriren la

violència, hi vegeren un pla de destrucció calculat i premeditat que causà uns estralls de gran magnitud i amb notables pèrdues d'arxius i centres de culte, tal com se'n planyia l'agost de 1909 el bisbe auxiliar de Barcelona, Ricard Cortès: «Las turbas han entregado a las llamas cerca de cuarenta iglesias y casas religiosas, han destruido con vandálico furor veneradas joyas del arte y valiosos archivos y bibliotecas, patrimonio de las pasadas generaciones».

En efecte, la revolta del juliol de 1909 castigà moltíssim el patrimoni artístic i documental de les institucions eclesials causant, però, una gran fecunditat espiritual feta de «lágrimas y enseñanzas», segons l'expressió del bisbe Joan J. Laguarda exposada en la seva primera carta pastoral (Barcelona, 27 octubre 1909).

Fra Valentí Serra de Manresa
Arxiver dels caputxins de Catalunya

FACULTAT DE TEOLOGIA DE CATALUNYA

Simposi internacional sobre «Jesús i Pau»

Es dies 14 i 15 de maig la Facultat de Teologia de Catalunya organitza un simposi internacional sobre «Jesús i Pau».

Seràn els ponents:

- Prof. Karl-Wilhelm Niebuhr (Universitat de Jena)
- Prof. Jean-Noël Aletti (Roma, Pontifici Institut Bíblic)
- Prof. Romano Penna (Roma, Pontificia Universitat Lateranense)
- Prof. James D.G. Dunn (Universitat de Durham)

Cadascuna d'aquestes ponències tindran una resposta a càrrec de:

- Prof. Agustí Borrell (Barcelona, FTC)
- Prof. Juan Miguel Díaz Rodelas (València, Facultat de Teologia)
- Prof. Enric Cortès (Barcelona, FTC)
- Prof. Armand Puig (Barcelona, FTC)

També aniran seguides per un diàleg moderat respectivament per:

- Prof. Jordi Sánchez Bosch (Barcelona, FTC)
- Prof. Josep Oriol Tuñí (Barcelona, FTC)
- Prof. José Tolentino Mendonça (Lisboa, Universitat Catòlica Portuguesa)
- Prof. Enric Cortès (Barcelona, FTC)

L'Emm. i Rvdm. Cardenal Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Barcelona i gran canceller de la Facultat de Teologia de Catalunya, inaugurarà i clourà aquest simposi.

Cal formular les inscripcions abans del 8 de maig a la secretaria de la FTC (Diputació 231 - 08007 Barcelona - Fax 934 515 212; e-mail: congressos@teologia-catalunya.cat).

Preu d'inscripció: general 30 €; estudiant 10 €.

SANTORAL

3. ✠ Diumenge IV de Pasqua. El Bon Pastor i la mare del Diví Pastor; sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols. Trobament de la santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.

4. Dilluns. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.

5. Dimarts. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Finojosa, bisbe; santa Irene, vg. i mr. (304), a Tessalònica.

6. Dimecres. Tradició del martiri *ante portam Latinam* de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prev.; beat Francesc de Laval, bisbe de Quebec.

7. Dijous. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. xxi); sant Benet II, papa.

8. Divendres. Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies; Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, a més d'altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc.; aparició de l'arcàngel sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radioterapeutes; sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità; beata Carne del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. Franciscanes dels Sagrats Cors.

9. Dissabte. Mare de Déu dels Desemparrats, patrona de València i la seva regió; també la d'Argeme (Còria); sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.

ENTREVISTA

► LLUÍS FONT

Al servei de l'educació i de l'Església

Blanquerna és una institució universitària que té els orígens l'any 1948. Actualment, passats 60 anys, la història de Blanquerna és la d'una fidelitat a l'Església, a uns valors i a l'educació. «D'acord amb l'esperit de cada època, hem mirat de donar resposta a les necessitats educatives dels joves i, alhora, a la demanda social de formar bons professionals», afirma el Dr. Lluís Font, director general de Blanquerna-Universitat Ramon Llull, que assegura estar «molt atents a fer compatible la tradició humanista amb la dimensió professionalitzadora dels estudis universitaris».

Com es desenvolupa l'ideari cristià en el dia a dia de Blanquerna?

El cristianisme és el fil conductor de tota la nostra activitat. Mai no ens n'hem avergonyit. Som una institució d'Església, que viu i bateja a partir d'aquest esperit. Formem una comunitat universitària que troba la inspiració en les seves arrels lul·lianes. La identitat cristiana ens caracteritza i distingeix. Precisament, la metodologia pedagògica de Blanquerna resulta ser la plasmació d'aquests principis. L'acompanyament pastoral dels estudiants, respectuos de la llibertat personal i voluntari, n'és també un tret singular.

Com viuen la crisi del sistema educatiu?

Catalunya sempre ha estat capdavantera i un model de referència en l'àmbit de l'educació. Tinc la sensació que unes falses antinòmies, en la mesura que oposen binomis complementaris, com ara públic-privat o equitat-excel·lència, estan frenant la innovació. Si no potènciem el talent, no podrem garantir la cohesió social i l'impuls del progrés col·lectiu. D'altra banda, ens cal reconèixer l'exercici de l'autoritat, amb els corresponents mecanismes de rendició de comptes, com un dels millors serveis que es poden prestar a la comunitat.

La implantació del Pla Bolonya els trastocarà molt els plans?

Per a Blanquerna, el Pla Bolonya no significa un canvi de paradigma, sinó que és, sobretot, la confirmació d'un camí ja emprès. En certs aspectes, nosaltres anticipàvem aquest estil emergent de fer universitat. El treball personalitzat i la tutorització, com a complements de la classe magistral, la centralitat dels estudiants i de la seva adquisició de competències i, finalment, l'obertura a Europa, amb el que suposa de flexibilitat curricular, són alguns dels nostres actius davant el repte del nou Espai Europeu d'Educació Superior.

Òscar Bardají i Martín

EL HIMNO AL AMOR

«Todo lo soporta»

«Todo lo soporta» (1Co 13,7), en griego *panta hypomenei*. En relación con Dios *hypomenein* significa esperar en Dios, aguardar en él.

Se aproxima, por tanto, a la esperanza. Llenos de amor, los cristianos deben esperar en Dios y, en medio de las tribulaciones de este mundo, no fijarse en las aflicciones, sino mirar a Dios y esperar en él.

En relación con la experiencia en el mundo, *hypomenein* significa *permanecer firme, resistir, aguantar*. El sustantivo *hypomone* se suele traducir por *paciencia*. Pero la palabra *paciencia* sugiere más bien un comportamiento pasivo. Ahora bien, la *hypomone* es activa; significa hacer frente, aguantar, soportar, permanecer firme.

Los padres de la Iglesia elogian la virtud de la paciencia. La asunción paciente del sufrimiento por parte de los primeros cristianos convirtió a la fe al pueblo romano. El amor no huye corriendo de las dificultades. Las soporta y las aguanta porque tiene la mirada fija en Dios y espera en su salvación.

Cuando Pablo dice que el amor todo lo soporta, no puedo deducir de ello la exigencia de que los cónyuges aguanten todas las dificultades, o de que quien ama tenga que sufrir todos los golpes del cónyuge y padecer todo el sufrimiento que experimenta en el matrimonio. Ésta sería una actitud pasiva. Pablo quiere decir otra cosa: quien siente en sí mismo el amor es capaz de sobrellevar los conflictos. Tiene capacidad de aguante. El amor es una fuerza que nos capacita para hacer frente a los ataques y los comportamientos agresivos de otras personas.

No se trata de soportarlo todo y no defenderse. Esto sería resignación y terminaría convirtiéndose en masoquismo. La actitud de resistencia significa más bien que mi amor no me deja rendirme. Permanezco firme. Resisto con mi amor. Pero acepto con toda humildad que no puedo hacer frente a todo. El amor no pretende que nos rompamos.

Anselm Grün

(El Himno al amor de San Pablo, Editorial Sal Terrae, Santander 2008)

AGENDA

CRÒNICA

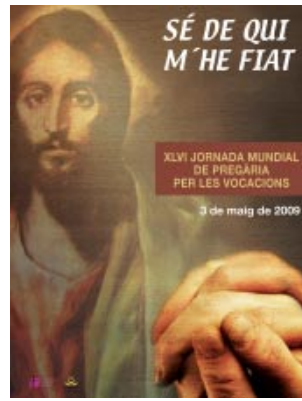

Processó del Sant Crist a Sant Vicenç dels Horts. El passat 9 d'abril, Dijous Sant, a les 22 h el bisbe Agustí va participar en aquesta processó de la «Cofradia del Cristo de la Salud y de Ntra. Sra. Virgen de la Soledad en Compañia de la Buena Gente», juntament amb molts fidels de Sant Vicenç i d'altres pobles. Durant el recorregut, es va descobrir una placa que dóna nom al pont de la Mare de Déu de la Soledat, pel qual passa la processó. Eren presents l'alcaldessa amb altres autoritats municipals i el rector, Mn. Alejandro Moreno, que el dia anterior a la Missa del Crisma, també va celebrar les seves nocces d'or sacerdotals, juntament amb altres preveres de la diòcesi.

Pasqua Jove de Christifideles Lai-ci a Sant Sebastià dels Gorgs. Més d'un centenar de joves d'aquest moviment eclesial van celebrar junts el tridu pasqual en aquesta localitat de l'arxiprestat de Vilafranca. Dissabte Sant, 11 d'abril, el bisbe Agustí va ser convidat a participar a la pregària del matí, en la qual ell mateix i altres joves van compartir els seus testi-

ESGLÉSIA DIOCESANA

XLVI Jornada Mundial de pregària per les vocacions. Avui 3 de maig, IV diumenge de Pasqua, se celebra aquesta jornada de pregària. En el marc del present any paulí s'ha triat el versicle «Sé de qui m'he fiat» (2Tm 1, 12), que sintetitza magistralment la motivació que ha utilitzat Benet XVI per desenvolupar el tema «La confiança en la iniciativa de Déu i la resposta humana» que exposa en el missatge escrit per convidar tot el poble de Déu a la reflexió i la pregària. Podeu consultar el missatge sencer al web del bisbat www.bisbatsantfeliu.org/vocacional.

monis al voltant de la figura de Maria.

AGENDA

Reunió dels bisbes de la Tarracense. Els propers dies 5 i 6 s'aplegaran els bisbes de la CET a l'ermita de Loreto, prop de Tarragona, per continuar endavant en les tasques de coordinació pastoral de les diòcesis catalanes.

Concert per la Pau de la Federació Catalana de Pueri Cantores. 8 de maig 20 h. Coincidint amb els 15 anys de la federació que aplega una dotzena de corals, els Pueri Cantores catalans oferiran aquest concert a l'església de Santa Maria del Mar de Barcelona, en el qual interpretaran el *Glòria* de John Rutter.

Trobada pasqual de la Vicaria del Penedès. 10 maig, 18 h. Enguany se celebrarà a la parròquia de Santa Maria de la Geltrú. L'eucaristia serà el marc en el qual el vicari episcopal, Mn. Jaume Berdoy i Alemany, presentarà el recull d'iniciatives realitzades al voltant de l'objectiu diocesà «Sagraments: celebració i vida». A més, representants dels diversos arxiprestats compartiran amb els presents el fet més rellevant de la vida eclesial al propi territori, per donar-ne gràcies a Déu tots plegats.

ESPIRITUALITAT

Recés de Pentecosta. 7 de juny, 10-18 h. La Casa d'Espiritualitat Claret de Vic, ofereix aquesta activitat oberta, a càrrec de l'equip claretian de Vic. Informació i inscripcions: Casa d'Espiritualitat Claret, Rambla St. Domènec 5, 08500 VIC, tel. 938 850 544, claretvic@claretvic.net.

FORMACIÓ

Ora & labora. 8-10 de maig. Activitats per a parelles amb fills infants

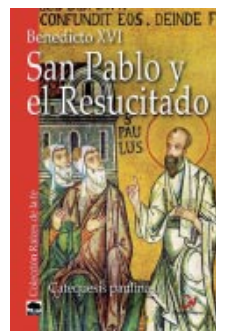
o joves, que desitgin trobar un espai per a la reflexió, treballar la interioritat i compartir vivències amb altres parelles que es troben en situacions semblants: un cap de setmana fer un petit parèntesi en el camí i reflexionar sobre allò que és essencial, en l'entorn privilegiat del Santuari del Miracle. Informació: Ramon Ribera, casespi@santuarielmiracle.com, tel. 973 480 002 - 649 465 814.

«Stop» en el camí - Pentecosta. 15-17 maig. Una aturada enmig del brogit de la vida a la Cova de Manresa, ajudats de músiques de Pasqua de Händel, Mendelssohn, Bach, etc. Conduït per Francesc Roma, sj, amb estones d'audició, de silenci, de pregària. Es pot assistir a una part del temps. Informació: Francesc Riera i Figueras, sj, Cova St. Ignasi - covaeec@covamanresa.cat - www.covamanresa.cat.

PUBLICACIONS I WEB

San Pablo y el resucitado.

Aquesta novetat de l'editorial Ciudad Nueva recull les catequisis de Benet XVI sobre sant Pau en aquest any paulí. A través d'elles

Joseph Ratzinger ens explica l'experiència personal de la trobada de Saule de Tars amb Crist, el protagonista de l'esdeveniment decisiu de la història del món. Una invitació no només a admirar l'apòstol, sinó a imitar-lo. Més informació; www.ciudadnueva.com.

ECO DE LA PALABRA

Nueva fraternidad

Entre las ilusiones que anhelemos los humanos, tal vez una de las más intensas es la de la fraternidad. Es un anhelo que, muy a menudo, no se traduce en un compromiso para buscarla, sea porque no se quiere otra cosa que «ser uno mismo amado por los demás», sea porque se considera un sueño inútil o imposible. Pero a veces también es un anhelo que ha animado al compromiso de trabajar para construirla. Ha llegado a ser programa ideológico, revolucionario y político. Hoy forma parte de promesas de algunas pseudoreligiones.

Sin embargo, conforme uno se adentra en este compromiso, tarde o temprano, tropieza con dificultades prácticamente insuperables. ¿Cómo romper la barrera del egoísmo individualista? ¿Cómo mantener firme el esfuerzo más allá de los fracasos? ¿Dónde encontrar aquello común que nos vincule a todos?

Por Pascua todo resucita. Queremos decir que resucita todo cuanto había muerto. Así, todo lo que san Pablo llamaba «el hombre viejo», el que vive para sí mismo, resucita en «el hombre nuevo», el que vive amando. Y también aquel intento de hacer hermandad, que acaba-

ba en frustración, resucita en una nueva fraternidad.

Uno de los detalles más estimulantes, que podemos encontrar en las narraciones evangélicas sobre las apariciones del Resucitado, es la palabra «hermano» o «hermanos» en boca de Jesucristo.

«No tengáis miedo. Id a anunciar a mis hermanos que vayan a Galilea. Allí me verán.» (Mt 28,10)

«Ve a encontrar a mis hermanos y diles: subo a mi Padre, que es vuestro Padre, a mi Dios, que es vuestro Dios.» (Jn 20,17)

Frecuentemente aparece la palabra «hermanos» en las narraciones de la vida de Jesús antes de la Pascua. Pero siempre referida o bien al parentesco de sangre o bien para subrayar la novedad de una fraternidad superior. Así, los hermanos en la genealogía de Jesús, los hermanos Pedro y Andrés, Juan y Santiago, los mismos parientes de Jesús... Un nivel de fraternidad que es preciso superar: no saludar sólo a los hermanos, los verdaderos hermanos de Jesús son quienes escuchan y cumplen su palabra, quien deja hermanos recibirá cien veces más, no invitar sólo a

los hermanos o parientes, incluso los hermanos de la propia familia pueden traicionar... En cambio, todos los discípulos son hermanos...

—El mundo nuevo que nace de la Resurrección de Jesucristo es verdaderamente «nuevo». Dice el Apocalipsis: «Las cosas de antes han pasado. Y el que está en el trono afirmó: Yo hago que todo sea nuevo.» (Ap 21,5)

—Así, en el mundo nuevo, en la nueva humanidad, que nace para los que han muerto y han resucitado con Cristo, hay una nueva fraternidad.

—Una vez muertos los obstáculos, surgen nuevos vínculos, nuevos lazos, un nuevo amor que hace posible una nueva fraternidad.

Las palabras de Jesucristo resucitado «mis hermanos» nos honran con una gloria insospechada: no sólo somos elevados a su familia y le podemos decir a Él «hermano nuestro», sino que entre nosotros, en nuestra historia, comienza a ser realidad un sueño.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat